

PRENUMERATA:

Miesięcznie we Lwowie
4.600 Mkp., z dostawą
do
z p
5.000
pańs

Kraków
Biuletyn Jagielloński
265 Mkp.

Konto czekowe
P. K. O. 140.561.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Ceny ogłoszeń:

Za wiersz milimetry wy-
nosi: Zwyczajne za tekstem
150 Mk. Nadesłane 450 Mk.
Nekrologia 250 Mk. Na pier-
wszej kolumnie 800 Mk. Przed-
kroniką i w rubryce „Repara-
tuar” 700 Mk. Po kronice
i komunikaty 600 Mk. Drobne
o loszema za każdy wyraz
50 Mk., w rubryce kupna
i sprzedaży, matrymonialna
i korespondencja prywatna
za każdy wyraz 70 Mk. Paski
na kol. mnach tekstowych po
600 Mk. za wiersz milime-
trowy, szeroki 80 milim. ogło-
szenia zagraniczne o 50 proc.
drożej.

KEDARCJA ul. Ossolińskich I. 15. ADMINISTRACJA ul. Chorążczyzny I. 26. — Redaktor przyjmuje między godziną 4—5. — Adres telegr. „Kurjer” Lwów. —
Rekopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19. Od 10 wieczór telefon 874.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Europa traci równowagę.

Znaczenie Kłajpedy dla Europy.

(Od naszego korespondenta).

Warszawa, 14 stycznia.

Opinia polska została zaalarmowana napa-
dem Litwinów na terytorjum kłajpedzkie. Rząd
litewski wybrał dobrze moment zamachu. Europa
ma dosyć swoich kłopotów. Francja zajmuje okręg
Ruhry, sytuacja na Wschodzie jest w najwyższym
naprężeniu. Zbroi się na gwałt Grecja, Bułgaria
i Turcja. Ktoby tam zwał w takich czasach
na jakąś tam Kłajpedę! Każde państwo ma dosyć
swoich bliższych kłopotów.

Tak rozumowali Litwini, przygotowując za-
mach zbrojny na obszar kłajpedzki. Kto wie, czy
Litwini nie są tylko narzędziem w rękach Niemców,
którzy pragną w ten sposób odwrócić i uwagę,
i siłę wojskową Polski od poczynań francuskich w
okręgu Ruhry, a zwrócić je wyłącznie na Wschód
przez wywołanie nowej awantury rękami Litwinów.
Wywoływanie ciągłych zamieszek i awantur
zbrojnych w świecie, leży bezwarunkowo w za-
miarach niemieckich, aby udowodnić, że traktat
wersalski i inne traktaty pokojowe były złe i że
należy je jak najprędzej zmienić.

Ale sprawa kłajpedzka nie jest sprawą lokal-
ną i małą, jakkolwiek chodzi o małe stosunkowo
terytorjum. Jest to sprawa pod wzgl. dem polity-
cznym ogromnej wagi dla całej Europy, a zwię-
szcza dla nas Polaków.

Naprzód zamach na Kłajpedę jest zamachem,
na traktat wersalski, który wyraźnie uznał czasowo
suwerenność wielkich mocarstw nad tym krajem, aż
do czasu definitywnego uregulowania tej sprawy.

Z Kłajpedą rzecz się ma całkiem inaczej niż
z Wilnem (o ileby ktoś chciał czynić analogię mię-
dzy powstaniem Żeligowskiego, a napadem na
Kłajpedę).

Sprawa ziemi wileńskiej nie była wcale roz-
strzygnięta przez wielkie mocarstwa. Ziemia wileń-
ska była pod względem międzynarodowym ziemią
niczyją. Traktat ryski przyznał ją całkiem
wyraźnie Polsce. Polska miała tedy odnośnie do
Wileńszczyzny prawo nie tylko historyczne, ale
prawo wypływające z traktatu ryskiego, a w żad-
nym razie Żeligowski nie naruszył żadnego prawa,
ani traktatu międzynarodowego. Tymczasem Litwini,
napadając na obszar kłajpedzki, pogwałcili trak-
tat wersalski, ów fundament polityczny nowej Eu-
ropy, który prawo do Kłajpedy zastrzega czasowo
wielkim mocarstwom. Polska, jako jedno z państw,
które traktat wersalski, podpisały i które lojalnie
wykonywa wszystkie jego klauzule, nawet bardzo
dla siebie ciężkie i niemiłe, nie może dopuścić
do tego, aby ten traktat w czemkolwiek został
naruszony. Jeżeli traktat wersalski zacznie się kru-
szyc, to niedługo z niego zostaną strzępy. Na
czemże się tedy oprze prawny porządek nowej
Europy?

Litwini zajęli Kłajpedę.

Blok bałtycko-polski poważnie zagrożony.

LITWINI ZAJĘLI KŁAJPEDE.

Królewiec. (PAT.) 15. bm. o godz. 12¹⁵
Kłajpeda została zajęta przez nieregularne od-
działy litewskie. Okręty wojenne sojuszników nie
przybyły jeszcze do portu w Kłajpedzie.

SZCZEGÓŁY ZAJĘCIA MIASTA.

Kłajpeda. (PAT.) Generalny atak litewski na
Kłajpedę rozpoczął się 15. bm. rano. Litwini zajęli
najpierw Althof, poczem zaatakowali Sendor. —
O godz. 11³⁰ została zajęta przez Litwinów po-
łudniowa część miasta. Po stronie francuskiej, jak
i litewskiej byli zabici i ranni. Całe miasto zostało
zajęte przez oddział litewski o godz. 12³⁵, poczem
rozpoczęły się z komisarzem generalnym rokowania
pomiędzy Francuzami i Litwinami.

LITWA PRZECHODZI W STAN WOJENNY.

Ryga. (PAT.) Rząd litewski zamknął gra-
nicę ze strony Łotwy i znacznie wzmocnił od-
działy straży granicznej. Konsul litewski w Ry-

dze odmawia wiz nawet urzędnikom niemieckim
udającym się z Rygi przez Kowno do Niemiec.

FRANCJA WYSYŁA TORPEDOWCE.

Paryż. (PAT.) Francuskie m.in. marynarki
zarządziło, aby 2 torpedowce „Senegala” i „Al-
gierien” natychmiast udały się do Kłajpedy.

KURTUAZJA CZY WCIĄGANIE POLSKI DO WOJNY Z LITWĄ? *

Warszawa. (AW.) Dowódcą sił francuskich w
Kłajpedzie mianowany został pułk. Prousson, członek
francuskiej misji wojskowej w Warszawie. Na
skutek prośby posła francuskiego w Warszawie de
Panafieu, rząd polski oddał pułk. Prousson jeden
z okrętów wojennych polskich, na którym pułk. od-
jechał wczoraj z Gdańska do Kłajpedy.

Statek polski, który odwozi pułk. Prousson do
Kłajpedy, natychmiast po spełnieniu swego zadania
ma powrócić do Gdańska.

Trocki z armją sowiecką pod Smoleńskiem.

Koncentracja wojsk nad granicą Polski.

Warszawa. (Tel. wł.) (G). Z nad granicy pol-
sko-rosyjskiej nadeszły wiadomości, że rząd so-
wiecki skoncentrował większe ilości wojsk w ob-
szarze Smoleńska i że w dniach ostatnich przybył
tam Trock i w jego obecności odbywają się ma-
newry.

Ciekawymby było wyjaśnić co znaczą te ruchy
wojsk o tej porze roku i w tym punkcie, zwłaszcza a.
że rząd sowieców w ostatnich czasach robił zarzuty

imperjalizmu i militarizmu całemu szeregowi
państw.

PRASA LITewska POTWIERDZA FAKT KONCENTRACJI.

Gdańsk. (PAT.) Prasa kowieńska rozpowa-
szecznia pogłoski o ruchach wojsk sowieckich
nad granicą polską.

Napady litewskie na pas neutralny.

Wilno. (AW) W pasie neutralnym przy gra-
nicy łotewskiej (Smolągów) oddział litewski w
sile 2 kompanji piechoty oraz oddział kawale-
riji „Żelaznych wilków” usiłowały przekroczyć
granicę litewsko-łotewską w rejonie Starego

Dworzyszcza, by zaatakować z tyłu placówki
milicji ludowej. Łotewskie oddziały wojskowe
odparły Litwinów. Łotysze odnoszą się przyjaź-
nie do milicji.

Dzisiejszy numer „Kurjera Lwowskiego” zawiera:

Znaczenie Kłajpedy dla Europy (art.
wstępny).

Mobilizacja postrachu.

Nędza inteligencji—skarłentem narodu
200 milj. mk. dla osadników wojsk.

Z Towarzystwa Szkoły Ludowej.
Kredyt rządowy dla przemysłu.

Artykuły włókiennicze drożeją.

Śmiertelny wypadek na stawie Kisielki
Pożar przy ul. Ormiańskiej.

Państwa zwycięskie mają obowiązek pilnować traktatu wersalskiego, jak żrenicy w oku, bo to jest jedyna ostoja pokoju, i porządku w Europie. Z chwilą podarcia lub naruszenia tego traktatu, Europa popadłaby w stan anarchji.

To jest pierwszy zasadniczy wzgląd, dlaczego Polska nie może dopuścić do utrwalenia się inwazji litewskiej w obszarze klajpedzkim. Stanowisko Polski jest w tym względzie mocne, bo jest zgodne z całą zwycięską Europą.

Ale Polska ma inne merytoryczne powody, dla których musi się nie tylko sprzeciwić, ale użyć wszelkich środków, aby litewski zamach stanu udaremnić.

Aneksja Klajpedy wbrew traktatowi wersalskiemu zamyka cały pomost pomiędzy Prusami i Rosją na korzyść obu tych państw, a na niekorzyść Polski i państw zachodnich. Specjalne znaczenie Litwy na tem polega, że jest ona łącznikiem pomiędzy Prusami a Rosją, a rozumne rozstrzygnięcie sprawy klajpedzkiej mogłoby stanowić korekturę nie tylko ekonomiczną, ale polityczną na rzecz Polski.

Rozstrzygnięcia traktatu wersalskiego na naszej granicy północno-wschodniej wypadły wogóle jak najfatalniej. Nie włączono do Polski Prus wschodnich i stworzono w ten sposób ciągłe i śmiertelne niebezpieczeństwo dla bytu Rzpltej. Nie włączono do Polski nawet polskiej części Prus wschodnich (Warmję i Mazury), nie włączono Gdańska Poczestowano nas plebiscytem urzędowym jakby na uragowisko „zasadzie samostanowienia”, wśród niesłychanych gwałtów i represji niemieckich.

W ten sposób sytuacja na północy Polski jest dla nas poprostu horrendalną. Wąski dostęp do morza bez portu, port (Gdańsk) uznany jako wolne miasto, będące w ciągłej wojnie z Polską, dalej chmura Prus wschodnich, wisząca nad Polską, (dalej obszar klajpedzki, gdzie Litwini usiłują stworzyć „fakt dokonany”, i wreszcie Litwa, ziejąca nienawiścią do Polski. i pozostająca z nami w stanie na pół wojennym. Czy taka sytuacja może być podstawą pokojowego współżycia i czy ona może długo potrwać? Bardzo to wątpliwe, bo nigdzie sytuacja nie jest tak ciągle naprężona, jak na naszej północno-wschodniej granicy. I tę już, i tak fatalną dla nas sytuację, usiłują Litwini jeszcze pogorszyć przez próbę aneksji Klajpedy.

Na to Polska nie może absolutnie pozwolić. Nie wiemy, co obecnie robi nasz rząd i ministerstwo spraw zagranicznych. Czy dzieje się coś poza papierowymi notami i protestami? Ale to pewne, że Polska na samych notach poprzestać nie może, bo są zagrożone jej najżywońsze interesy. Usu-

nięcie Litwinów z terytorjum klajpedzkiego leży w interesie wszystkich wielkich mocarstw, bo naruszony został traktat wersalski. Polska musi skłonić wszystkie mocarstwa do akcji w tym kierunku, i w tej akcji odegrać wybitną rolę razem z wielkimi mocarstwami i w imieniu wielkich mocarstw, bo polskie interesy są najbardziej zagrożone.

Pozostawienie Klajpedy w rękach Litwinów byłoby największą klęską polityczną Rzpltej Polskiej a równocześnie kompromisacją wielkich mocarstw jako autorów traktatu wersalskiego.

Wiktor.

Mobilizacja postrachu.

Na wieść o postanowieniu Francji działania na własną rękę, podniosły się w całej Europie groźby wojny i rewolucji. Ze znanem mistrzostwem Niemcy wspomagane przez Moskwę, która swoje kasztany miała nadzieję przy ogniu upiec, wprowadziły w grę całą maszynę postrachową, która pozwoliła nam tylko odkryć tajne nicie łączące rozmaite punkty Europy z Berlinem.

Najpierw zapewniały opinię niemiecką i opinię świata, że oburzenie Angli i Ameryki będzie nieodwołalne i odwróci raz na zawsze oba państwa od spraw europejskich, pozostawiając kontynentowi staremu ruinę.

Na granicy Rumunji weszły w grę wojska węgierskie, memento, że na znak z Berlina nadunajskie państewko gotowe podnieść broń. Litwini drugie narzędzie Niemców, atakiem na Klajpedę pragnęli może sprowokować Polskę, wplatać ją w wojnę z sowietami, a przynajmniej widmem wojny zagrozić, a w każdym razie celem ataku w umysłach jego inicjatorów miało być odwrócenie Polski od Gdańska, gdzie nieobecność Hackinga, wyraźne pragnienie Francji i echo sankcji otwierały nam drogę.

Na bliskim wschodzie również się zaczęły ofenzywne ruchy. W interesie Niemiec leżało wmówić we wszystkich, że z naruszeniem Renu zapali się znów płomień wojny na wszystkich krańcach Europy, a wina spadnie na Francję.

Płomień wojny i płomień rewolucji. Moskwa przez usta Bucharyna wysłała komunistom francuskim wprost rozkaz mobilizacji czerwonej, memom komunistycznym rozkaz utworzenia czerwonej gwardji, ogłosiła „stan wojenny” we Francji. Wezwała komunistów francuskich do wspomnienia nieszczęśliwych Niemiec. Nastąpiła próbna

mobilizacja komunizmu na kongresie w Essen, w którym wzięli udział i delegaci komunistów francuskich.

Wszystkie te jednak groźby spaliły na panewce. Stany Zjednoczone zapewniają, że nie stało się nic nieodwołalnego, że wspólne porozumienie się nad reorganizacją Europy jest zawsze możliwe a rząd „uznaje prawa Francji do działania i zajmuje stanowisko wyczekujące”. Na ataki Boraha nikt uwagi nie zwraca.

W Anglii opinja zachowuje się neutralnie i wyczekująco. Rząd nie wycofał wojsk z Nadrenji, oficerowie angielscy zostali jako obserwatorzy. Poza pismem Lloyda George'a pisma uznają prawo Francji i wyrażają nadzieję, że przedsięwzięcie się powiedzie (Ewening News, Manchester Guardian, Star, Morning Post, Pall Mall Gazette.) Opinja Dominionów jest Francji przychylna.

Włochy zamiast usunąć się, jak zapewniały Niemcy, wysłać mają do Ruhr inżynierów i siłę zbrojną.

Gdy okazało się, że Francuzi nie cofną się, przed decyzją, węgierski incydent został zlikwidowany i tak samo będzie z Klajpedą w najbliższym czasie. Równocześnie zaś rozpoczęta ofenzywa komunistyczna została na dany z Moskwy rozkaz powstrzymana, a komuniści francuscy nagle wyjechali z Ruhr. Natomiast „Rote Fahne” pisała w sposób niedwuznaczny: „Burżuazja oczekuje Francuzów ze spokojem mając nadzieję, że przywrócą oni spokój i położą koniec strajkom. Liczy również na możność prowadzenia dobrych interesów z okupantami. Robotnicy, przeciwnie, są bardzo wzburzeni lecz nie z patriotyzmu. Wzburzenie to zwraca się mniej przeciw Poincaremu a raczej przeciw Stinnesowi, Kruppowi i wielkim przedsiębiorcom.... Burżuazja żąda, aby robotnicy bronili jej interesów i ogłosili strajk przeciw Poincaremu” to znaczy, że robotnicy są strajkowi przeciwni.

Rzecz charakterystyczna, że podobny odwrót zauważyć można w opinji sfer burżuazyjnych. „Tag” występuje przeciw zerwaniu stosunków dyplomatycznych.

Niemcy, wobec zdecydowanej postawy Francji uciekli. Brak zaufania we własne siły, poczucie upadku, ogólne dziś we wszystkich warstwach, zwyciężyło.

Próbna mobilizacja bolszewicka we Francji skończyła się natomiast poważną porażką komunizmu. Wobec jasnego wezwania do walki z rządem, wojny klasowej do obrony Niemiec zawahało się wielu komunistów francuskich.

LOUIS HEMON.

11

Marja Chapdelaine.

POWIEŚĆ KANADYJSKA.

(Ciąg dalszy).

— Ty tembardziej nic się nie zmieniłeś przez tych siedm lat. No, ale w Marji chyba znajdziesz zmianę.

Oglądał Marję z pewnem rodzajem zdziwienia.

— Tak; ale widziałem ją już w Peribonce.

Dźwięk jego głosu i spojrzenie wyrażały, że spotkanie to przed piętnastu dniami, zaarło mu zupełnie jej obraz dziecięcy. Ale ponieważ mówił to o niej, zaczął ją ponownie oceniać zwróciłem.

Jej młodość silna i zdrowa, jej piękne włosy, brązowa szyja wieśniaczki, wyraz prostoty i uczciwości w spojrzeniu, jej śmiałe ruchy — wszystko to bezwątpienia istniało już w małej dziewczynce z przed siedmiu lat. Kilkakrotnie poruszył głowę, jakby chciał rzec, że i ona się wcale nie zmieniła. Pomyślał, że w nim samym musiała zajść wielka zmiana, skoro widok jej obecnie uciska mu serce.

Marja uśmiechnęła się zawstydzona; po chwili podniosła powieki i poczęła go również obserwować.

Piękny chłopak, bezprzecnie dobrze zbudowany, mocny, twarz ładna o wyrazistych rysach i ślicznych, śmiało patrzących oczach. Pomyślała sobie ze zdziwieniem, że jednak wyobrażała go sobie innym, śmielszym, gadatliwszym. Tymczasem on mówił mało i okazywał we wszystkim wielką prostotę. Widocznie wyraz jego energicznej

twarży i szczere śmiałe spojrzenie spowodowały to wrażenie.

Matka Chapdelaine wznowiła swe pytanie.

— Więc Franciszku, sprzedałeś swą ziemię po śmierci ojca?

— Tak, wszystko sprzedałem, Wszak wiecie, że nigdy nie nadawałem się do pracy na roli. Polować, rozbijać się po świecie, jako przewodnik — oto moja pasja. Ale drapać wciąż ten sam kawałek ziemi i być przywiązany wiecznie do jednego miejsca... Brrr... Zdawałoby mi się, że jestem zwierzęciem, którego trzymają na uwięzi.

— Tak istotnie. Są tacy ludzie. Naprzykład Samuel, ty i tylu innych. Można przypuścić, że las posiada jakąś magnetyczną siłę, by was ku sobie kusił.

Poruszyła głowę, przypatrując mu się z ciekawością i zdziwieniem.

— Wolicie marznąć zimą i być żartym przez muchy latem, żyć w jakiejś budzie pełnej dziur, po której wiatr hula, wszystko to przekładacie nad ciche spokojne życie, w pięknej okolicy, gdzie ma się dookoła ruch, sklepy, sąsiadów... Ach! Gdybyż mieć piękny kawałek ziemi w jakiejś ludnej parafji, kawał gruntu bez pni i korzeni, ciepły, ładny domek, wybielony wewnątrz, tłuste zwierzęta w oborze, a przytem wszystkim zdrowie! Możnaż sobie wyobrazić coś miłszego i bardziej rozkosznego?

Franciszek Paradis patrzył na podłogę w milczeniu, jakby wstydzając się swych niemądrych upodobań.

— Tak, wszystko to dobre dla tych, którzy kochają rolę. Jabym się nie czuł szczęśliwym.

Był to jakby odwieczny konflikt dwóch ras: domatorów i wędrowców; tych solidnych wie-

niaków, przybyłych z Francji, którzy na nowej ziemi chcieli kontynuować ideał porządku i spokoju i tych drugich, w których ten olbrzymi, dziki kraj, obudził atawistyczne zamilowanie włości i przygód.

Słyszając od 15 lat, jak matka chwaliła sielankowe życie rolnika w dawniej założonych parafiach, Marja była przekonana, że dzieliła te upodobania. Ale teraz zdawało jej się, że nie jest już zupełnie pewna, czy tak jest. W każdym razie wiedziała, że ani jeden z młodych bogaczy w Saint-Prime, noszących w niedzielę eleganckie okrycia z futrzanymi kołnierzami, nie mógł się równać z Franciszkiem Paradis, który miał buty obryzane błotem i zniszczoną wełnianą kamizelkę.

W odpowiedzi na inne pytania, Franciszek opowiadał o swej podróży na północny brzeg zatoki, lub w górę rzeki; mówił prosto, z lekkim wahaniem, jakby zastanawiając się, co należy opowiedzieć, a o czem zamilczeć, gdyż mówił do ludzi mieszkających w tych samych niemal warunkach, o tantejsi i prowadzących podobny tryb życia.

— Tam wysoko zimy bywają jeszcze dłuższe i cięższe, niż tutaj tylko psy można zaprzęgać do sanek, piękne, silne psy, ale złe i często przez pół tylko oswojone. Karmi się je tam tylko raz na dobę, wieczorem, zamazłemi rybami. Są tam tylko nieuprawne pola, a ludzie utrzymują się z myślistwa i rybołówstwa. Nie, ja nigdy nie miałem lęku przed dzikimi zawsze żyłem z nimi w zgodzie. Tych z Mistassini i stąd z za rzeki znam prawie wszystkich, gdyż przychodzili do nas, jeszcze za życia ojca.

-(C. d. n.)

Zawahały się szeregi ideowców, dla których jednak wolność jest najwyższym dobrem i zbuntowali się przeciw despotyzmowi Moskwy. Zawahały się szeregi tych, którzy mieli otwarcie rzucić przyłbicę i wziąć odpowiedzialność na siebie. Stąd liczne wystąpienia z partji, z których najważniejsze jest, wystąpienie Frossarda. Trudno było głosić walkę klas w obronie Niemiec wobec tego tłumu robotników, który pod sztandar komunizmu poszedł właśnie protestując przeciw niezdecydowanej postawie rządu w sprawie odszkodowań. Ogół robotniczy, który chce aby „Niemcy zapłacili“, nie będzie dziś stawał na drodze rządowi, raczej pójdzie „do Berlina“

Dlatego wszyscy cofnęli się, a tylko ci, którzy finansowo zależni są od Moskwy i skompromitowani wobec własnej partji z obawy przed denuncjacją, jak Cachin, posłuchali częściowo Bucharyna, organizując krzykliwe wiece.

Ostatnie dni przyniosły rozbięcie komunistów we Francji a wzmocnienie socjalistów potępiających wszelki sabotaż i „nielegalną walkę“.

Czy jednak powstrzymanie ofensywy ze strony Moskwy nastąpiło zupełnie samorzutnie, czy nie zostało opłacone jakąś obietnicą ze strony rządu francuskiego to dopiero przyszłość pokaze i to może najbliższych dni. L. C.

Nędzka inteligencji — skarleniem narodu. Duchowe zubożenie Niemiec. I nam to samo grozi.

(B) Głębiej myślący ludzie w Niemczech nie solidaryzują się z dzisiejszą oficjalną polityką rządu, polegającą na faworyzowaniu sfer handlowo-przemysłowych kosztem stanu średniego. Zupełnie słusznie podkreślają, że kontynuowanie tej metody doprowadzi do zupełnego skarlenia duszy narodu. Już stan dzisiejszy jest zatrważający.

Oto kilka charakterystycznych, jakie zebrał Erich Ewerth w Voss. Ztg. „Niedola stanu średniego zapelnia teraz stałą swoją rubrykę w dziennikach. Niepewność, wątpliwość, depresja i pesymizm, wyczerpanie i brak chęci do życia oto cechy, które wpadają w oko każdego cudzoziemca. — Ten stan psychiczny, wywołany zubożeniem, jest nie mniej niebezpieczny niż straty materialne i choroby. Niemiec przedwojenny się napręzał, dzisiejszy zaś się rozpręga. Nawet w czasie wojny ożywiała go wiara w szczęśliwy koniec złego, wiara w przyszłość, dziś on znudzony i zgorzkniały. Obecna katastrofa nadszarpała jego siły życiowe i osłabiła dalej zdolność do czynu.

Beznadziejne zastanawianie się nad własną nędzą niszczy nerwy i pogarsza widoki na przyszłość. Myśli krążąc ciągle dokola jednego i tego samego tematu, którym są codzienne troski życiowe, wywołując spustoszenia wewnętrzne i paraliżując wszystkie wyższe tendencje i szlachetniejsze cele. Dzisiejszy Niemiec widząc, że żadne próby wyjścia z trudnego położenia się nie udają, ponieważ jest się „zdanym na łaskę i niełaskę lichwiarstwa i paskarzy, ma zwrok utkwiony tylko w swój najbliższy cel. Pod wpływem tych myśli pozbywa się drogich sercen przedmiotów, rodzinnych pamiątek, oceniając je wedle dziennego kursu marki. Pozbywając się wygod wypróżnia swój dom, a w pustym domu dusza staje się również pusta. Ludzie bliżczy stają się dla niego obcymi, on sam zaś czuje się samotnikiem. Piękna zasada: „My house is my castle“ (Mój dom to mój zamek) traci swoje znaczenie a splądrowane nędzą ściany przestają być domem. Kobieta myśli nad tem, co jeszcze można wynieść i sprzedać, to ją moralnie poniża i niszczy jej duszę“.

Wszystko to słowo w słowo da się przenieść na nasze stosunki. Zubożała inteligencja polska pogrążona jest w tym samym pesymistycznym nastroju. Zjawisko odbija się na narodzie jak najfatalniej. Dusza jego zamiast się uszlachetniać, chamiej pod wpływem nędzy. Wszystko co piękne i wzniosłe znika, cel życia koncentruje się do tego co dziś zjeść i w co się ubrać. W ten sposób karleje duch, oszpeca się serce, a wola przestaje wybierać między tem co uczciwe a co podłe.

Dlatego też nie cieszymy się ani nowymi bankami, ani wystrojoną gawiedzią uliczną, paradującą w zagrabionych skarbach, ani też wzrostem spekulacyjnego przemysłu, bo to nie zapewni nigdy narodowi pięknej przyszłości. Ponad głowami zubożonej inteligencji, która wypełniła w najszlachetniejszych komnatach swej

duszy ideały i tradycje narodowe, wyrasta prozaiczna, plugawa handlowo-przemysłowa międzynarodówka, która jest może gorszą od komunistycznej, bo swem wstrętnym opasłem cielskiem przygniata wszystko, co stanowi dotąd najcenniejszy skarb narodu.

Teorie naprawy Rzpltej.

UCHWAŁY KONFERENCJI B. MIN. SKARBU.

Warszawa. (AW.) „Kurjer Warszawski“ podaje brzmienie tez. uchwalonych przez konferencję b. ministrów skarbu: **Dział budżetowy** obejmuje 16 tez.

1) podniesienie wydajności finansowej przedsiębiorstw państwowych przez prowadzenie ich na zasadzie przedsiębiorstw prywatnych, dążenie do ich wydzierżawienia a nawet sprzedaży.

2) odciążenie państwa drogą przekazania wielu jego dzisiejszych obowiązków samorządom (drogi, szpitale, szkoły powszechne).

3) zniesienie zbędnych władz i urzędów.

4) ześrodkowanie organów administracji lokalnej w jednym urzędzie, pod jednym zwierzchnikiem, znaczna redukcja liczby funkcjonariuszów państwowych.

5) dla prowadzenia akcji oszczędnościowej z większym rezultatem, powołanie jedno-osobowego organu obdarzonego władzą natychmiastowej egzekutywy.

6) zaniechanie nowych inwestycji.

7) znaczne zredukowanie wydatków wojskowych i bezzwłoczne wydzielenie budżetu kolejowego z budżetu państwowego.

8) wydzierżawienie monopolu tytoniowego.

9) stwierdzenie, że obecnych wydatków budżetowych żadna danina publiczna nie zrównoważy.

10) podniesienie danin publicznych do skali przedwojennej i zwiększenie stawek w miarę spadku marki.

11) powierzenie handlu monopolem spirytusowym odrębnemu organowi, podniesienie sta-

wek celnych w stosunku do spadku marki, rewizja taryfy celnej, utworzenie rady celnej.

12) utrzymanie progresji przy podatkach dochodowych i majątkowych.

13) stwierdzenie, że przed uzdrowieniem marki nie będzie można wystawić normalnego budżetu.

14) stwierdzenie, że wykonanie tegorocznego budżetu wymagać będzie znacznie zwiększonej emisji.

15) zaznaczenie potrzeby wyodrębnienia wydatków inwestycyjnych.

16) na pożyczkę wewnętrzną i zewnętrzną przed uzdrowieniem budżetu liczyć nie można. Zrównoważenie budżetu wymaga zwiększenia pewnych danin nawet ponad normę przedwojenną.

Dział samorządowy żąda, aby usprawiedliwione niedobory gmin. pokrywane były dodatkami od podatków państwowych, lecz nie subsydjami skarbu.

Dział gospodarczy 1) przystosowanie szerepu ustaw do potrzeb gospodarczych (czas pracy, święta, ochrona lokatorów, reformy rolne), 2) regulowanie importu i eksportu drogą ceł i opłat, 3) zaniechanie akcji kredytowej z budżetu państwowego.

Dział walutowy: 1) stabilizacja marki możliwą będzie dopiero po osiągnięciu równowagi budżetowej, 2) przejście do innej waluty dziś przedwczesne, 3) uzdrowienie waluty przez zwiększenie dochodów, spotęgowanie wytwórczości i zmniejszenie spożycia.

Przed posiedzeniem Sejmu.

WNIOSKI NAGLE P. S. L.

Warszawa. (tel. wł.) (G). Porządek dzisiejszego posiedzenia podawaliśmy przed paru dniami. Zmiany jakie w nim zaszły ograniczają się do przesunięcia ekspozycji rządowej do piątku. Poza to na dzisiejszym posiedzeniu kl. P. S. L. zgłosi następujące wnioski nagłe.

1) W sprawie daniny z majątków państwowych na cele odbudowy kraju. Wniosek ten stwierdza, że do odbudowania pozostaje w chwili obecnej przeszło 863.000 budynków zniszczonych w czasie wojny. Koszta odbudowy przeniosą 5 biljonów mk., z czego 1 biljon ma pokryć państwo. Gotówki na pokrycie kosztów odbudowy ani społeczeństwo, ani państwo nie znajduje, wobec czego rząd musi pociągnąć do świadczeń rzeczowych na rzecz ofiar wojny właścicieli kompleksów lasowych, którzy nie wypełnili dotychczas obowiązku dostarczenia drzewa na cel odbudowy kraju w myśl ustawy z lutego 1919 r.

2) W sprawie upaństwowienia lasów, który domaga się od rządu przedłożenia do dni trzydziestu projektu upaństwowienia lasów prywatnych.

3) Wniosek w sprawie natychmiastowego przeprowadzenia wyborów do rad gminnych w

Małopolsce Wschodniej na zasadach podobnych na jakich odbyły się one w Małopolsce Zachodniej.

4) W sprawie przyznania nadzwyczajnych kredytów państwowych w wysokości 50 miliardów mk. na pomoc dla osadników kresowych. Wniosek podkreśla, że dziesiątki tysięcy osadników kresowych mieszka dotychczas w ziemiankach lub stajniach, wskutek czego grasują między osadnikami nagminnie zakaźne choroby porywające wiele ofiar. Poza to wielu osadników z braku inwentarza nie jest w stanie uprawiać roli.

PROJEKTY MARSZAŁKA SEJMU.

Przed posiedzeniem Sejmu odbędzie się konwent senjorów w sprawie układu prac Sejmu. Podobno rozważany będzie projekt marszałka Rataja w sprawie zmiany porządku plenarnych posiedzeń.

Co się tyczy dyskusji nad ekspozycją, to podobno marsz. Rataj ma zaproponować aby zaraz w sobotę rozpocząć dyskusję i przeprowadzić ją w ciągu soboty, poniedziałku, i wtorku.

Ekspozycja rządowa w Senacie będzie wygłoszona w sobotę w południe.

Zmiany na stanowiskach wojewodów.

P. Grabowski ustępuje.

Warszawa. (tel. wł.) (G). W najbliższym czasie mają być dokonane zmiany na stanowiskach wojewodów. Jako ewentualnych kandydatów na opróżnione stanowiska wymieniają: b. prem. Skulskiego, pos. polsk. w Wiedniu hr. Lasockiego na którego miejsce poszedłby wojewoda lwowski Grabowski; dyr. dep. prezyd. min. s.

wewn. p. Ładę i wicewojewodę warszawskiego Biłskiego. Poza to dowiadujemy się, że premier Sikorski proponował posłowi Wachowiakowi (N. P. R.) stanowisko wojewody śląskiego, ten jednak odmówił, pragnąc pozostać nadal w Sejmie.

Dalszy pochód wojsk francuskich

MARSZ NA DORTMUND.

Düsseldorf. (PAT.) Ponieważ przemysłowcy obszaru Ruhry ze względu na zakaz ze strony rządu niemieckiego ociągają się z kontynuowaniem rokowań, zarządzono dalszą okupację w kierunku Dorunundu.

Urzędowo donoszą, że wojska francuskie posunęły się w kierunku Bochum i osiągnęły wieczorną linię Werden, Hattingen, Heinrichsburg, Recklinghausen i Bottrop, gdzie uzyskały łączność z lewym skrzydłem detachmentu belgijskiego. Na południu dowodzi gen. Henris, na północy zaś gen. Caron.

ROZBROJENIE LUDNOŚCI RUHRY.

Essen. (PAT.) Rozporządzenie gen. Segur co do rejestracji broni i amunicji znajdujących się w ręku ludności i oddania jej władzy okupacyjnej, zostało w ten sposób uzupełnione, że gminy sporządzić muszą do 16. lutego godz. 5 popoł. w języku francuskim dokładny wykaz posiadanej broni.

DEMONSTRACJE KOMUNISTYCZNE W PARYŻU.

Paryż. (PAT.) Na przedmieściu Saint Quentin odbyła się manifestacja komunistów przeciw okupacji Ruhry, przyczem doszło do drobnych starć. Manifestanci zostali przez policję rozpruszeni.

Berlin domaga się wojny.

Berlin. (PAT.) Dzień niedzielny przeszedł w Berlinie burzliwie. Manifestacje przeciw okupacji Zagłębia Ruhry urządziły osobno stronnictwa mieszczańskie a osobno socjaliści i komuniści. W wielu punktach miasta przyszło do poważnych starć między niem. narodowcami a komunistami, przyczem połała się krew. Przemawiali Stresemann i bar. Lerchner. Manifestanci przerywali mowcom okrzykami:

Prez z Francuzami, wyrzucić ich z Niemiec, rząd musi wypowiedzieć wojnę Francji.

Część manifestantów starała się dotrzeć na plac paryski, gdzie znajduje się poselstwo francuskie. Przyszło do starcia z policją, która jednak zdołała powstrzymać manifestantów. Przed hotelem Adlem, gdzie mieszka wielu francuzów i belgijczyków, odbyła się również manifestacja. Przed siedzibą międzysojuszniczej komisji kontrolnej przyszło również do burzliwych manifestacji. Policja zażądała posiłków wojskowych,

które przybyły na samochodach ciężarowych. Dopiero późnym wieczorem udało się policji rozprużyć tłum.

KANCLERZ RZESZY ODDAJE WŁADZĘ W RĘCE LUDU.

W zakończeniu manifestacji kanclerz Cuno oświadczył, że manifestacja była właściwa i konieczna, że nadszedł czas, w którym losy narodu leżą raczej w rękach ludu aniżeli w rękach rządu.

BOJKOT HANDLU FRANCUSKIEGO.

Hamburg. (PAT.) Przewodniczący związku kupców zbożowych przy giełdzie hamburskiej zalecił jak najusilniej członkom związku niedokonywanie żadnych dalszych transakcji z firmami francuskimi i belgijskimi, jak również nie nabywanie towarów tego pochodzenia.

Ze spraw polskich.

WYJAZD MIN. SPRAW ZAGRAN. DO WILNA.

Warszawa. (PAT.) Do Wilna wyjechał min. spraw zagranicznych Aleksander Skrzyński. Wyjazd jego stoi w związku ze sprawą blisko obchodzącą Wileńszczyznę, która znajdzie się na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Rady Ligi narodów.

ENDECCJA WYSADZA GEN. SIKORSKIEGO Z MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Warszawa. (tel. wł.) (G). Prasa nacjonalistyczna tak w stolicy jak i na prowincji puszcza ciągle pogłoski, jakoby gen. Sikorski miał ustąpić ze stanowiska min. spraw wewn. i że to stanowisko ma objąć Skulski. Otóż te wiadomości są co najmniej przedwczesne. Wiadomym jest nam, że przed zakończeniem dyskusji nad eksposé rządowem, oraz zakończeniem sanacji wewnętrznych stosunków nie ma mowy o zmianie na stanowisku min. s. wewn.

CHYJENA WYRZEKA SIĘ MIN. WŁ. GRABSKIEGO.

Warszawa. (PAT.) „Ga eta Warszawska“ donosi: Zarząd Gł. ZLN. stwierdza, że p. Wł. Grabski od marca 1922 nie jest członkiem ZLN. i przyjął tękę ministra skarbu wbrew opinii czynników kierowniczych ZLN., który też za udział p. Grabskiego w obecnym gabinecie nie ponosi żadnej odpowiedzialności.

200 MILJONÓW MAREK DLA OSADNIKÓW WOJSKOWYCH.

Warszawa. (PAT.) Ministerstwo rolnictwa postanowiło wyasygnować 200 milionów marek na zapomogi dla osadników wojskowych. Będą je otrzymywać jedynie ci osadnicy, którzy dotychczas nie korzystali z pomocy państwowej.

ST. GRABSKI PREZESEM RADY NACZELNEJ Z. L. N.

Warszawa. (AW.) Na Zjeździe Rady Naczelnej Z. L. N. obrano prezesem Rady Naczelnej w miej-

BIERNY OPÓR NIEMIEC ROZSZERZA SIĘ.

(B) Dyrektorowie kopalń węgla oświadczyli władzom francuskim, że władze centralne wstrzymują wypłaty robotnikom, w razie gdyby się podjęły pracy na rozkaz Francuzów.

„Berl. Tgbl.“ wezwał wszystkie teatry, by odtąd bojkotowały wszystkie sztuki francuskie, — gdyż wielu autorów francuskich bierze z tego tytułu tantiemy z kas niemieckich.

Niemieccy dziennikarze parlamentarni oświadczyli, że odtąd nie wpuszczą francuskich dziennikarzy do loży prasowej Reichstagu. Sprawą tą zajmował się również konwent seniorów, ten jednakże postanowił oddać decyzję prezydentowi Sejmowi.

KONFERENCJA WSCHODNIA KONCZY SIĘ POMYŚLNIE.

Lozanna. (PAT.) Na posiedzeniu rzeczoznawców finansowych załatwiono pomyślnie pomiędzy delegatami sprzymierzonych a delegatami tureckimi szereg spornych punktów dotyczących długu otomańskiego i odszkodowań. Zgodzono się, że w szeregu państw sukcesyjnych imperjum ottomańskiego będzie figurowała również Syryja, której udział w długu ottomańskim ustalono na 12 milionów funtów tureckich płatnych w ciągu lat 50-ciu.

Współczesna poezja Słowacka.

Przekład Feliksa Gwiżdża.

IVAN KRASKO.

VESPER DOMINICAE.

Tam, gdzie w oddali,
w czarniawych górach
dziedzinka biała
tuli się k'ziemi
spokojna, cicha.
W niej starodawne,
stateczne domy
gromadą stoją.
Z tych w jednym pewnie
do cna stroskana
mamuśka moja
samoтна siedzi
przy starym stole.
Kościstą ręką
odpiera czoło
zmarszczkami zryte
— z dumy cienie
wždy siedzą na niem:
tak je pamiętam
od maleńkości — —
Tranosciusa *)
ma otwartego
— mosiężne spinki,
gładz nie jeszcze
pradziadów dłonią,
mętnie się łysną
w późnawem świetle — —
Potem na kartę
patrzy i patrzy,
— tam zazuaczone
jest ciężką ręką:
„Pan Bóg poszczęścił
nam syna, który...“ —
aż dobre oczy
łzami uroszą
pożółkłe karty...
Lecz stara księga,
co też dożyła,
mamuśkę moją
uciszy zaszę:
już śpiewa miękko,
cieniutkim głosem:
„Dzień się niedzielny
kończy, więc chwalmy“...
— — A zmrok się wliacza
już coraz gęstszy
w izbeczkę małą —
— — I spokój siada
zwolna, cichutko
na siwą głowę
mamuśki mojej — —

*) Tranocius = księga modlitw i pieśni nabożnych, ułożona przez słowackiego Lutera, Jerzego Tranowskiego (1591—1637), pochodzącego z Cieszyna. Księgi tej dotąd używa ew. kościół słowacki. W rodzinach była księga dziedziczna.

Na przedwyborcze Zgromadzenie Adwokatów Izby lwowskiej, które się odbędzie dnia 17. stycznia b. r. o godz. 6'30 wieczorem w lokalu Izby, zapraszają: Appenzeller, Łaz, Strzemiński i Wolf.

Kronika.

KALENDARZYK.

Dziś rz. kat. Marcellego i Ottona; gr. kat. Małachyja. Jutro rz. kat. Antoniego op.; gr. kat. Sobor 70 ap. Wschód słońca 7'15, zachód 3'52.

TEATR WIELKI.

Wtorek „Lohengrin”.
Środa i czwartek „To co najważniejsze”.
Piątek „Lakme”, opera, występ St. Korwia-Szymanowskiej).
Sobota „Bracia Lerche”.

TEATR MAŁY.

Wtorek „Jastrząb”.
Środa „Sublokatorka”.
Czwartek „Czy jest co do ocenia?”, farsa w 3 aktach Gennequina i Webera (premiera).
Piątek „Czy jest co do ocenia?”.

TEATR NOWOŚCI.

Wtorek „Za dawnych dobrych czasów”.
Środa i czwartek „Za dawnych dobrych czasów”.
Piątek „Bajadera”.

Teatr artyst.-l. ter. „BAGATELA”, Rejtana 3.

Program od wtorku 16. stycznia br. Część I: „Maski” prolog, pióra Z. Żywickiego. Część II: Nina Mirowska — B. Kamiński — M. Mirski — Rodzeństwo Godlewscy. — Część III: „Wysoki Gość”, żart sceniczny. Część IV: „Pan Rot, pan Weiss i pan Grin”, farsa. Początek o g. 8 wieczór

Teatr art.-lit. „UL”, Ossolińskich 10.

Od 4. do 15. stycznia br. Nowy program. Sketch amerykański w 1 ods. „Zwierciadło”. Dział koncertowy z udziałem pp. Noskowskiej, Orlan, Borkowskiej, Chrzanowskiego, Hakięgo. Trio taneczne, Willy Bakalińska. Ostatnia nowość Wiednia operetka komiczna R. Stolza „Bimboło” z udziałem 20 osób. Chór balet. Początek o 8 wiecz. Ceny zwykłe. W poniedziałki i piątki dla pp. urzędników 50 proc. zniżki. Sala ogrzana.

We Lwowie.

— (a) **Pomnik na mogile Jana Galla.** Z inicjatywy Tow. śpiewackiego „Echo”, zawiązał się we Lwowie obszerny komitet budowy pomnika ś. p. Jana Galla, jednego z największych pieśniarzy polskich. Posiedzeniu, które zostało w tym celu zwołane, przewodniczył dr. Jan Schmar prezes „Echa” i on też przedstawił zebrany plan zrealizowania budowy pomnika w jaknajkrótszym czasie. W dyskusji wyłoniła się zasadnicza kwestja czy pomnik stanąć ma na jednym z publicznych placów naszego miasta, czy na cmentarzu, podniesiono też myśl stworzenia domu muzycznego im. Jana Galla. Wobec trudnych warunków materialnych postanowiono ograniczyć się do wybudowania pomnika na cmentarzu Łyczakowskim, gdzie w skromnej mogile spoczywają zwłoki ś. p. Jana Galla. Na cmentarzu tym jest miejsce, przeznaczone na grobowce dla zasłużonych. Komitet uda się do Rady miejskiej z prośbą o wyznaczenie odpowiedniego miejsca na budowę grobowca, do którego przeniesione zostaną uroczyście zwłoki ś. p. Jana Galla. Na grobowcu stanie artystycznie wykonany pomnik. Postanowiono udać się do artystów z prośbą o projekty pomnika zasłużonego twórcy pieśni polskiej. Prezesem komitetu, złożonego z wybitniejszych osobistości świata muzycznego, śpiewackiego i prasy, wybrany został Andrzej ks. Lubomirski, zastępcą prezes „Echa” dr. Schmar, sekretarzem Tadeusz Załuski prezes chóru technicznego, skarbnikiem Ludwik Janowski. Komitet wyszła do wszystkich Tow. śpiewackich w Polsce i w Ameryce odezwę w sprawie składek na budowę pomnika.

— **Dodatki i podwyżki styczniowe dla oficerów.** Na mocy uchwały rady ministrów z 19. grudnia 1922 r. począwszy od 1. stycznia 1923 r. podwyższono nieznanym generałom i oficerom sztabowym uposażenie o 105 proc. w stosunku do uposażenia październikowego 1922 r. a oficerom młodszym (równorzędnym) chorążym i szeregowym zawodowym o 90 proc. od pensji, otrzymanej w październiku. Nieco więcej otrzymali wojskowi obarczeni rodziną, a więc marszałek i generałowie 105 proc. uposażenia październikowego, według skali nieznanych; oficerowie sztabowi 115 proc. oficerowie młodszy i chorążowie 105 proc., a szeregowi zawodowi 90 proc. uposażenia październikowego.

Pieniądze zostały już wypłacone.

— **Z teatru. „Czy jest co do ocenia?”** W okresie karnawałowej zabawy i pragnienia rozrywek Teatr Mały występuje we czwartek z premierą farsy francuskiej Hennequina p. t. „Czy jest co do ocenia?”. Główne role grają pp. Rowińska, Łozińska, Niemirycz, oraz młoda debiulantka p. Dalkówna. Z mężczyzn pp. dyr. Czarnowski (rolę tę grać będzie następnie p. Tariakowicz) Brzeski, Okornicki, Orzechowski i Dębowicz.

„Sublokatorka” Siedleckiego każdym razem ciągle jeszcze gromadzi tłumy publiczności. Tytułową rolę grają naprzemiennie pp. Romanówna i Łozińska, oraz pp. dyr. Czarnowski, Orzechowski, Okornicki, Rowińska i Michnowska.

— (s) **Jak traktuje się robotnice?** Od robotnic szwalni Młp. Zakładu odzieżowego (ul. Szpitalna 1) dowiadujemy się takich szczegółów o traktowaniu zajętych tam kobiet, że wierzyć się nie chce, że jeszcze tak nisko kulturalnie stoją nasze stosunki przemysłowe. P. Wł. Kraewski, buchalter główny Zakładu, onegdaj, dozorcą, jak robotnice wychodziły po pracy, gdy jedna z zatrudnionych śmiała się do drugiej, nakazał im milczenie, używając wyrażenia „psiakrew dziewczki”, „kopnąć nogą”, a gdy obrażona stanęła w obronie swej czi, dodał coś o „biciu w mordę” itd. A rezultat? Wydał dyr. Wł. Bubnicki — te robotnice. Nawet gdyby wypadek był sporadyczny, to i tak smutno świadczy, że ciągle ten półdaremy robotnik, jak szwaczka jest uważany za — niewolnicę, w najlepszym razie!

— (t) **Pożar przy ul. Ormiańskiej.** Wczoraj że przy ul. Ormiańskiej pali się. W kilka chwil o godz. 4 popoł. zawiadomiono straż pożarną, później straż przybyła na miejsce. W domu pod l. 16 wybuchł pożar w magazynie firmy sped. „Transit” znajdującym się w parterze. Paliły się paki z czekoladą i towarami bławatnymi. Ogień powstał wskutek zajęcia się sadzy w kominie. Po godzinie pracy, zdołano ogień zlokalizować. Szkoda wynosi milion marek.

— **Śmiertelny wypadek na stawie Kisielki.** Tadeusz Bulkiwicz 14 letni, uczeń gimn. zam. przy ul. Marcina l. 10, wybrał się onegdaj wraz z kilkoma kolegami na zamrażnięty staw Kisielki ślizgać się. Rozbawiony chłopaczek, odłączył się od kolegów i wyjechał na łyżwach na środek stawu. W tej chwili cienka warstwa lodu pękła a B. wypadł w wodę. Koledzy usłyszeli krzyk tonącego, widzieli jak chwilę jeszcze trzymał się kurczowo bryły lodowej, a po chwili znikł pod jej powierzchnią. Wszelki ratunek okazał się niemożliwym. Zwłoki tak tragicznie zmarłego chłopca, wydobyła w jakiś czas później, straż ogniowa, odstawiono je do Instytutu med. sąd.

— (i) **Pokasany przez wściekłego psa.** Na pogotowie rat. przyprowadził wczoraj p. Daszkowski 11-letniego syna, którego pokasał wałęsający się po ulicy Pelczyńskiej wilczur. Ponieważ zachodzi obawa, że pies ma wściekłość, chłopca oddano do szpitala.

— (t) **Aresztowanie niebezpiecznego paszka.** Policji lwowskiej udało się pochwytać niebezpiecznego paszka. Jest nim niejaki, Maurycy Rosenthal, poszukiwany od dłuższego czasu przez komisarza P. P. w Krakowie za liczne oszustwa i przez eksp. P. P. w Borysławiu za szpiegostwo na rzecz Niemiec. Rosenthala osadzono na razie w aresztach policyjnych.

Z całej Polski.

— **Walka z drożyzną.** Z Warszawy donoszą, że przepisy o walce z drożyzną, opracowywane przez ministerstwo spraw wewn. wydane zostaną dopiero po zebraniu się sejmu. Projektują bowiem niektóre zarządzenia, które ustawami nie są przewidziane i które wymagają sankcji sejmu.

— **Cennik hotelowy w Krakowie** podwyższony został o 100 proc. Pokój z światłem i elektr. kosztuje obecnie od 1,000 do 2,000 m. Za opał dolicza się dziennie 2,500 m. a w hotelach, w których jest ogrzewanie centralne 3,000 m.

(m)

Za światła.

† **Aleks. Ribot.** W Paryżu zmarł były premier Aleksander Ribot.

(Pn).

— **Zamach sztyletowy w Lozannie.** W hotelu w Lozannie w którym mieszkają delegacji francuscy, usiłował jeden z członków delegacji egipskiej zaszytletować drugiego członka tej de-

legacji. Obecni udaremnili ten zamach. Napastnik nazywa się Abdul Hamid Said i jest prezesem egipskiego komitetu obrony narodowej. Napastnika aresztowano i odstawiono do granicy szwajcarskiej. (Pat.)

— **Aresztowanie kupca lwowskiego w Pradze.** Z Pragi donoszą o aresztowaniu tam kupca lwowskiego Henryka Hammera, który przed kilku miesiącami sfałszował listy przewozowe i na podstawie fałszykatu pobrał 40 milj. m. złożeń przez kupców i konsumy. Hammer zbiegł i został aresztowany w Pradze. Sąd karny w Krakowie zażądał wydania Hammera i dostawienia go do Krakowa. (m)

Zebrania, odczyty i widowiska.

— **Polskie Towarzystwo Politechniczne.** We środę 17. bm. o godz. 6'15 wiecz. odbędzie się zebranie tygodniowe, na którym p. Dr. Kazimierz Ichnatowicz wygłosi odczyt p. t. „Obecne przesilenie gospodarcze i zagadnienia naprawy ekonomicznej Państwa”.

— **Z Towarzystwa Sztuk Pięknych** (ul. Dzieduszyckich 1 Gmach Muzeum Przemysłowego) komunikują, że wystawy zbiorowe prac art. malarzy Mieczysława Reyznera i Marjana hr. Strzembosza, oraz wystawa szkiców śp. Wł. Błockiego, trwać będą jeszcze tylko kilka dni.

— **Taryfa za gaz, elektrykę i tramwaj elektr.** we Lwowie ma w najbliższym czasie zostać znowa podwyższony o 50 proc. (m)

Bal Związku b. Chyrowiaków

odbędzie się w sobotę 27. stycznia w salach Kasyna miejskiego, przy ul. Akademickiej.

„Ewi”. Z dniem 1. b. m. powstała w Poznaniu przy ul. Gorna Wilda 129, pierwsza polska fabryka płyt fotograficznych „EWI”, właścicielami której są pp. Maciejowski i Oferzyński. Zadaniem tej placówki wytwórczej, będzie zaopatrzenie rynku naszego w płyty fotograficzne, sprowadzane do tej pory z zagranicy. Płyty „EWI” wyrabiane według systemu angielskiego, nie ustępują co do jakości wyrobom zagranicznym, natomiast są znacznie tańsze z powodu mniejszych kosztów produkcji.

Portret Prezydenta Rzeczypospolitej, Stanisława Wojciechowskiego, malowany przez Ludwika Stasiaka ukazuje się w ruchu księgarskim w najbliższych dniach w wielkiej barwnej, ściennej reprodukcji. Wydawnictwa tego podjęła się znana firma „Stella” w Bochni, która przygotowała również wydawnictwa artystyczne na 450-letnią rocznicę urodzin Kopernika.

Komunikaty.

— **Obwieszczenie.** Na podstawie zarządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 5. grudnia 1922, podaje do wiadomości co następuje: 1) Osoby narodowości niepolskiej i nieposiadające obywatelstwa polskiego przybyłe do Polski w drodze nielegalnego przekroczenia granicy od strony Rosji i Ukrainy po dniu 12. października 1920 r., które po myśli wydanych poprzednio zarządzeń korzystały dotychczas z przywileju czasowego pobytu w Polsce pod warunkiem poczynienia starań i przygotowania do dalszej emigracji, a które do chwili obecnej pozostają w Polsce nie wykorzystawszy udzielonego im dobrodziejstwa gościnności w celu wyjazdu do innych Państw i krajów będących celem emigracji, obowiązane są w terminie ostatecznym do dnia 1. marca 1923 opuścić granice Rzeczypospolitej Polskiej; 2) osoby w mowie będące, które przekroczyły termin ustalony w p. I. ulegną przymusowemu wydaleniu z granic Państwa; 3) zarządzenie niniejsze nie dotyczy emigrantów politycznych z Rosji i Ukrainy będących w posiadaniu dokumentów to stwierdzających, wystawionych przez upoważnione władze polskie, którzy nadal mają prawo korzystać z przyznanego im prawa azylu; 4) w związku z powyższymi paszporty na wyjazd z Polski wystawione osobom, o których mowa w punkcie 1-ym dla umożliwienia im dalszej podróży zagranicę, a nie wykorzystane do dnia 1-go marca 1923 r. nadal prolongowane nie będą, po upływie tego terminu tracą moc dokumentu i podlegają zwrotowi do urzędu starościńskiego a w mieście Lwowie do Dyrekcji Policji. Takież paszporty osób przybyłych do Polski przed 12. października 1920 r., a wystawione przed dniem 1. marca 1923 r. po terminie tym tracą również swą moc i winny być wymienione na nowe. Lwów, dnia 15. stycznia 1923. Dyrektor policji.

Z odczytowej sali.

Dr. J. REISS — WYKŁAD O BEETHOVENIE.
(Psychologia osobistości).

Prelegent Dr. J. Reiss ujął swój wykład o „Beethovenie“ pod kątem „psychologii osobistości“. Tej wytycznej trzyma się też ściśle, szkieletując w najgłówniejszych zarysach przebieg życia i jego wpływ na światopogląd Beethovena. Życie Beethovena kształtowało się pod hasłem woli, czynu, cierpienia. Świadomość własnej potęgi woli i petyzm dla ludzi czynu, dla heroizmu tłumaczy jego entuzjazm dla Napoleona. Jakkolwiek ideał Napoleona niebawem zbladł, pozostał jednak u Beethovena przez całe życie entuzjazm dla ideałów prawdy, etyki dla idei uszczęśliwienia ludzkości. Prelegent

zwrócił uwagę na rys patetyczny, który u Beethovena jest bardzo silny, w marę pogłębia myśl i zamknięcia się w sobie schodzi na plan drugi. Rys ten występuje często równoległe z pozornie czysto zewnętrznym objawem, z użyciem w utworach patetycznych tonacji c-moll (Sonata patetyczna, uwertura do „Coriolana“, V. Symfonia, Sonata op. 111). Drugim rysem charakterystycznym, to liryzm Beethovena. Swe najsubtelniejsze i najczystsze uczucia dla ideału kobiecego, swój zapal dla etyki, dla poświęcenia, za chwyt dla natury, to wszystko objął i wypowiedział potężną, idealnie czystą liryką.

Życie Beethovena kształtowało jego duszę i serce. W dzieciństwie nad wyraz przykre stosunki rodzinne, w młodości walka o byt, w latach dojrz-

łych początek tragedji, która trwała do końca życia. Największy dla twórcy-muzyka, utrata słuchu, wprowadza Beethovena w taki stan rozpacz, że nosi się z myślą samobójstwa (Heiliger stude Testament). Lecz jego siła woli, jego wiera w ideały, chęć spełnienia zadania w życiu, chęć dania ludzkości tej iskry radości, trzyma go przy życiu. Tworzy teraz najpotężniejsze dzieła. Cień melancholji przesuwa się w tej twórczości niby echo walk, rezygnacji, echo wielkiej tragedji.

Krótki, lecz treściwy ten wykład potrafił Dr. J. Reiss podać w sposób przystępny dla szerszej publiczności przekonywujący, przyciem podnieść należy jego wybitny dar wymowy. Dyspozycja odczytu i argumentacja motywów zasługuje na uznanie.
Dr. A. Soltyś.

Kurjer ekonomiczny.

Lwów, 15. stycznia.

+ Budżet m. Krakowa na r. 1923. Projekt budżetu m. Krakowa na rok 1923 wynosi w wydatkach zwyczaj. i nadzw. Mp. 7.398,518.409, w dochodach zwyczaj. Mp. 7.398,578.454, bilans więc zamyka się nadwyżką w kwocie Mp. 60.045.

W zestawieniu z rokiem ubiegłym ogólny — wzrost wydatków i dochodów na r. 1923 wynosi Mp. 5,249,440.129, co czyni 341 proc. zeszłorocznej wysokości, w porównaniu zaś z r. 1921 wzrost ten wynosi Mp. 7.072,791.742, co czyni 2270 proc.

Budżet, uchwalony przez Komisję budżetową, wejdzie w najbliższym czasie pod obrady pełnej Rady miejskiej.

+ Kredyt rządowy dla przemysłu. Na ostatnim posiedzeniu rady handlowo-przemysłowej przy minist. przemysłu i handlu, slery gospodarcze, zrzeszone w centr. związku polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów postawiły szereg postulatów w sprawie kredytów rządowych dla przemysłu.

W stosunku do kredytów, udzielanych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, sfery gospodarcze uważają za niezbędne:

1) Rewizję dotychczasowych norm kredytu, przyznanych poszczególnych przedsiębiorstwom;

2) aby dyrekcja PKKP. tylko w razach wyjątkowych, a nie zasadniczo-redukowały kredyty przyznane przez komitet dyskontowy.

3) aby sumy weksli dyskontowanych w PKKP. przez przedsiębiorstwa bezpośrednio, oraz za pośrednictwem banków mogły o 50 procent przewyższać sumę kredytu, przyznana temu przedsiębiorstwu bezpośrednio przez PKKP.

4) udzielania specjalnego kredytu pod soł-weksle z żyrem bankowym z tem, by sumy te nie były skreślone z sumy kredytu, przyznanego danemu bankowi.

5) aby przy udzielaniu kredytów pod zastaw towarów szacunki, wynoszące obecnie od 15—30 proc. wartości, nie odbiegały w przyszłości tak daleko od rzeczywistej wartości towarów.

6) aby określić stałą normę procentową od ceny giełdowej przy udzielaniu kredytu pod zastaw papierów procentowych i aby PKKP. miała obowiązek honorowania czeków do sumy w ten sposób otrzymanej.

W stosunku do kredytów udzielanych przez

Pocztową Kasę Oszczędności sfery gospodarcze domagają się:

1) szerszego, aniżeli obecnie udzielania pomocy kredytowej.

2) stworzenia przedstawicielstwa zrzeszonych organizacji gospodarczych, jako ciała doradczego przy Komitecie PKO.

3) niedomagania się gwarancji hipotecznych obok weksli z żyrem bankowym.

+ Podpólenie artykułów włókienniczych. — Na posiedzeniu komisji rzeczoznawców w Warszawie, poświęconem omówieniu spraw dotyczących handlu towarami włókienniczymi, omawiany był wniosek opracowany wspólnie przez stow. kupców polskich i centralę związku kupców w sprawie podwyższenia cen materiałów włókienniczych, a to wobec podwyższenia cen przez fabrykantów. Wobec tego cennik hurtowy Nr. 1 z dnia 2 list., uprzednio podniesiony o 40 proc., obecnie zostanie podwyższony o 100 proc., od cen zasadniczych.

Podwyższenie cen spowodowane zostało przez zwyżkę cen fabrycznych, oraz wobec utrudnień przy udzielaniu kredytu nawet krótkoterminowego, albowiem fabrykanci nie udzielają kredytu, żądając uiszczenia rachunków w gotówce.

Jeżeli obecny strajk w przemyśle włókienniczym zakończy się zwyżką płac robotników, spodziewać się należy nowej podwyżki cen. (m)

+ 4 tysiące wagonów siodu na wywóz. W kołach fachowych określają zapotrzebowanie siodu przez nasze browary na 50 tysięcy ton, z czego na Kongresówkę przypada 15 tys. ton, na Wielkopolską 25 tys. ton. Wynosi to mniej więcej połowę wytwórczości siodowni naszych, nadwyżka do wywozu obliczona jest na 40 tys. ton z górą. Kontyngent siodu do wywiezienia na okres najbliższych 3 miesięcy obliczony został przez gł. urząd przywozu i wywozu na 4 tysiące wagonów; wywieziemy więc 30 tys. ton siodu. (m)

+ Pierwszy wykaz aust. Banku narodowego We Wiedniu ogłoszono onegdaj pierwszy wykaz austriackiego Banku narodowego według stanu z dnia 7 stycznia br. Zapasy złota wynoszą 3'97 milj., dewiz. 89'25 milj., kor. w zlocie. Obieg banknotów wyniósł 4.053 miliardów i obniżył się od początku roku o 27 miliardów. (Pat.)

+ Długi tureckie. Delegacja turecka wypracowała kontrprojekt dotyczący długu ottomańskiego. Według tego projektu Turcy zgadzają się na długi pochodzące z pożyczki kolei bagdadzkiej i innych kolei, wciągnięte w całość długu państwowego. Odrzucają natomiast projekt rządu greckiego, aby wciągnięto także dług kolei łączni-

kowej do Salonik. Delegacja turecka trwa przy swoim stanowisku, że długi ottomańskie należy rozdzielić pomiędzy Turcję a obszary od niej oddzielone i to na podstawie dochodów tych obszarów, a nie na podstawie liczby ludności.

W r. 1912 wynosiły długi ottomańskie 114 milionów. Ogólna suma długu z dniem 31 paźdz. 1918 r. dochodzi do 282 milionów. Z tego przyjmuje Turcja 217 milionów, resztę zaś państwa sukcesyjne. Turcy opracowali również projekt regulacji kosztów wojennych. Rząd grecki miałby zapłacić Turkom 4 miljardy fr. za koszty poniesione podczas okupacji. (Pat.)

Giełda.

+ Giełda pieniężna. Na rynku akcji przemysłowych niezwykle ożywienie. Kursa początkowo bardzo silne, pod koniec słabsze. Chodorów zakończył 76.000' — Parowozy awansowały początkowo na 16.500, pod koniec 15.500' — Zieleniewski podroził na 75.000' — Ojkos 70.000 potem 68.000' — Polska Nafta zyskała 4200 punktów i awansowała na 10.000, pod koniec słabsza 8.000' — Silnie zwyżkowy Ćmielów zyskał przejściowy kurs 65.000, zakończył 60.000' — Browary przejściowo 145.000, przy końcu 125.000' — Pol. Glob 1200' — P. T. H. 3000 potem 3200' — Poszukiwano Siersze el. płacono do 9.500' — Pow. B. Kred. 600' — Ziem. B. Kred. 2400' — Pol. B. Przemysł. zakończył 3150' — Bank Hipoteczny silniejszy 2100' — Waluty bardzo silne. Obroty małe. Dolary 22.750' — Wiedeń 33'75. Berlin 2.10 Praga początkowo droższa, pod koniec 652½. Londyn 104.000. Paryż 1590. Za czeskie korony płacono 650. Tendencja w akcjach chwiejna. W walutach silnie zwyżkowa. Usposobienie bardzo silne.

+ Giełda zbożowa: Na giełdzie transakcje: w życie po 69.000' — mk. loco wagon Lwów, w owsie po 64.500' — loco Lwów, w mące pszennej 50% po 150.000' — Kołomyja i w mące żytniej po 108.000' — Kołomyja. Ogólny obrót 50 tonn. Z powodu wygórowanych cen zbóż twardych i owsa panuje rezerwa w zakupach. Tendencja nadal zwyżkowa — usposobienie bez ochoty. Następne zebranie giełdy dnia 17. bm. o godz. 5-tej popoł.

+ Giełda warszawska. (tel. wł.) (G). Kursa walut i dewiz w dalszym ciągu zwyżkowo, za wyjątkiem marki niemieckiej, która doszła do 2'06. Obroty papierami publ. ograniczone. Akcje — obroty małe przy tendencji niżkowej.

Kursa giełdy lwowskiej.

Ż = żądają, T = transakcje. Zresztą: placą.

A) Akc. Bank.	15 stycz.	B) Akc. przem.	15 stycz.
Akc. Związk.	1500	Gafota ex . . .	T 10500
Dyskont Lw.	—	Górka	32000
Handl. Pozn.	7000	Oikos	T 70000
Hipot. akc. . .	T 2100	Parowozy	T 16500
Hipot. zemel. .	420	Patryja	5600
Małopolski . .	3000	Pezet	T 7' 00
Powszechny . .	T 700	Pocisk	T 7500
Przemysłowy .	T 3200	Pol. Glob	T 1200
Ziemski kred.	T 2400	Pol. Nafta	T 10000
		Pol. Tow. Bud. . .	T 9500
B) Akc. przem.		Pol. Tew. H. . . .	T 3200
Browar Lwow.	T 145000	Rakszawa	62000
Chodorów . . .	T 78000	Siersza el.	T 9500
Karpalit	T 16500	Gór. Siersza . . .	39 00
Ćmielów	T 65000	Tepege	25000
Portland z S. .	—	Zieleniewski . . .	T 75000
Galicia	2,200.000	Zegluga pol. . . .	450

Kursa walut Kurjer Lwowski Nr. 14	Lwów — dnia 15 stycznia 1922		Warszawa dnia 15 stycznia	Kraków dnia 15 I.	Zurych dnia 15 I.	Berlin dnia 15 I
	Gotówka	Dewizy				
100 Mk. pol.	—100—	—100—	—100—	100	0 02 ³ / ₈	52-75
1 funt ang.	1030000—1060000	104000—107000	104500—107100	109000—110000	24-82	55620-00
100 frs franc.	150.000—155000	156000—161000	157000—161000	15300—159000	36 90	81500-95
100 fr. szwaj.	402500—412500	410000—435000	430500—436000	44000—44500	100-00	20750-00
100 frc belg.	142500—147500	145000—150' 00	144000—146200	1.800—13800	36-20	74800 12
100 K czesk.	62000—66000	62500—66' 00	64700—65' 00	6550—6650	15-20	339 15
100 K węg.	730—780	750—800	—	650—750	—20	4 61
100 K austr.	30—32	32—34	33 00—34 00	00-33—00' 24	—0075	15-75
100 M niem.	200—230	200—220	205—206	2 05—2 10	0-04 ³ / ₈	100—
1 Dolar am.	22000—23000	22000—23000	22400—22800	23400—23700	531-00	11845 31
100 Lir wł.	105000—110000	108000—115000	110600—116000	12500—125' 0	26 30	583 53
100 Lei rum.	10500—11500	11000—11200	—	129—129	3 00	638 40
100 guld. hol.	825000—925000	850000—950000	9550—9550	9400—9400	210 50	4663 31
100 K norw.	—	P 33500—34000	—	—	290 50	2 69 66
100 K duńsk.	—	44500—45500	—	—	110-10	2344-12
100 K szw.	—	—	—	—	143-00	3162 08

UWAGA: „P“ oznacza kursa poprzednie, ostatnio notowane

Silva rerum.**ZAGLEBIE RUHR.**

(s) Ruhr to prawy dopływ Renu, wpadający koło Duisburga, 50 km. na płu. od Kolonii. Nieco dalej biegnie druga rzeka, Lippe. Obie te rzeki tworzą basen, przebogaty w węgiel i żelazo, jedno z ogniw olbrzymiego łańcucha t. zw. „waryscyjskiego”, gdzie u początków istnienia życia organicznego (t. zw. paleozoikum) z przebijających lasów skrzypów, widlaków i paproci, wyrosły złoża węglowe. Łańcuch ten ciągnie się od Francji przez Belgię, Środkowe Niemcy, G. Śląsk, aż wynurza się znowu nad Donem, wytyczając pas największego uprzemysłowienia kontynentu naszego. Tu, nad Ruhra, spoczywa 3/4 węgla i 2/3 żelaza całej obecnej Rzeszy Niemieckiej. Idąc z Duisburga na wschód, spotykamy kolejno: Mühlheim, Essen, największe miasto Zagłębia, słynne piekło kruppowskie, w którym wyległy się wszystkie okropne środki zniszczenia w wielkiej wojnie — dalej Gelsenkirchen, Bochum, wreszcie Dortmund, wszystko miasta powyżej 100.000 mieszkańców. Na południe zaś od rzeki Ruhr, leży koło ogromnego Düsseldorfu, słynne Solingen, a nieco dalej na wsch. dwa kilkuset tysięczne miasta-bliźnięta, Elberfeld i Barmen.

W kraju tym duży odsetek najemników panów baronów węglowych i żelaznych stanowili Polacy, skupiający się głównie w Bochum. Obecnie większość tych „Wesifalczyków” wróciła do kraju, stanowiąc główne kadry NPR.

Z sali koncertowej.**KONCERT WAGNEROWSKI ZYD. TOW. MUZYCZNEGO.**

Teatr lwowski daje nam muzykę Wagnera w bardzo skromnej mierze: łabędź przywódłi Lohengrina, oo prawda wspaniałego, lecz po za tem nic więcej. Holender tuła się gdzieś po świecie, a Tannhäuser bawi widocznie znowu na dworze pani Wenery. W takich warunkach każda muzyka wagnerowska, podana w artystycznej formie, będzie nam miła. Polskie Tow. muz. przygotowuje więc pierwszy akt i część drugą z „Trystana”, a później cały trzeci z „Zmierzchu bogów”. Program wspaniały, oby jak najrychlej! Tymczasem Zyd. Tow. muz. wystąpiło z programem wagnerowskim czysto instrumentalnym. — Halaśliwa, lecz zawsze piękna uwertura „Rienzi” szczęśliwie zainicjowała program; nastąpił wstęp (Vorspiel) z „Trystana”, dla użytku koncertowego złączony z końcową muzyką, znaną jako „Śmierć Izoldy”, oraz z „Zmierzchu bogów” dwa wielkie ustępy orkiestralne: „Zygryda podróż Renem” i „Zmierzchu bogów”.

Z przyjemnością przyznajemy, iż dyrygent dr. Hermelin dużo włożył pracy i smaku artystycznego w przygotowanie programu. Niektóre części, jak „Trystan”, dzięki licznej obsadzie smyczkowych instrumentów, brzmiały wprost doskonale. Najmniejsze odcienie dynamiczne i rytmiczne były uwzględnione, całość należycie stopniowana i odnosiło się wrażenie, iż p. Hermelin zna ducha muzyki wagnerowskiej i potrafił jego tajemnice należycie wpoić w swoją orkiestrę. Może nie tyle w szczegółach, ile w głównych zarysach dobrze i z należytym polem wykonane były części z „Zmierzchu bogów”.

Wagner bądźto w akordach, bądźto przy prowadzeniu melodji był bardzo wybredny w doborze instrumentów; najmniejsze w tym kierunku uchybienie zmienia już charakter kompozycji. Mieć odpowiednią orkiestrę w całości do dyspozycji i zamiast grać w oryginale Wagnera „Czar Wielkiego Piąku”, godzić się na jakąś parafrazę, gdzie solowe skrzypce mają zastąpić melodję oboju, a w dalszym ciągu nawet 16 (!) pierwszych skrzypiec itp., to już jest dla nas niezrozumiałem. Taka transkrypcja nadaje się do programów muzyk ogrodowych lub podobnych zespołów instrumentalnych, nie zaś koncertu wagnerowskiego, który p. dr. Hermelin zresztą występował bardzo starannie i tem samem złożył dowód, iż Wagnera trafnie pojmując, przejął się jego stylem i potrafi z swoją orkiestrą należycie go wykonać.

Grd.

Nadesłane.

D. O. K. VI. Lwów. Lwów, dn. 27/XII. 1922 r.

Do

L. 47639/ant t. 22.

Prezydjum Polsk. Twa. Czerw. Krzyża

we Lwowie

Odpis rozkazu wydanego do podległych mi oddziałów podają do wiadomości P. T.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. VI.

Jędrzejewski

gen. dyw.

Wyciąg z rozkazu D. O. K. VI. Nr. 142/1922 r. Poz. 12.

Zapisywanie się oficerów i szeregowych na członków**„Czerwonego Krzyża”**

Powołując się na moje rozkazy w sprawie popierania Polsk. Twa Czerwonego Krzyża wydane w maju 1922 r. zwracam się do wszystkich podległych mi Dowódców i Komendantów z wezwaniem, ażeby między oficerami i szeregowymi, a w szczególności także między szeregowymi zawodowymi swoich oddziałów propagowali jaknajgoręcej przystąpienie do Małopolskiego Oddziału Polskiego Twa Czerwonego Krzyża na rok 1923.

Wkładka roczna na rok 1923 została podwyższona na 500 Mkp.

Ponieważ kwotę tę raz na rok może nieść bez uszczerbku dla siebie i mniej zasobny, oczekuję licznego przystąpienia oficerów i szeregowych do Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

Zapisy do Twa Czerwonego Krzyża polecam uskutecznić Komijom Gospod., które od chętnych ściągają wkładki i przesyłają wraz z imiennym spisem wstępujących członków do Prezydjum Małopolskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża we Lwowie, ul. Bielowskiego l. 6. 3079

Na Krawędzi dnia.**SMIERC OJCA POLSKIEJ PIOSENKI KABARETOWEJ.**

Onegdaj w Paryżu zmarł dr. Alfred Lubelski, który stale od lat bawił zagranicą, Warszawianin, mało może znany, ale nader popularny. Si magna parvis — śpiewano go tak często i z tylu przekręceniami, oo „Rotę”. Zmarł autor „Białego poika”, „Oj rydzu, rydzu mój”, „Dymka z papierosa” i i. frywolno-melancholijnych piosenek, które podłożone pod uchwytną dźwięczną melodyjkę, za silily pierwszemu kabarety polskie, zrobiły ten rodzaj prawie — sztuki tak arcypopularny, że każdy restaurator starał się „sprowadzić trzy stare dziwki, otrul gościa kotletem i nazwał to — kabaretem”. Każdy, kto chciał być pełnym finezji, chodził do „jamy”, w której prócz dymu i swędu potraw rozlegały się sentymentalne pornografijki, z których dziś każdy podłotek śmiałyby się i gdzie tańczyli „apasze” tańce, wyglądające przy obecnych shimmiach, jak polonez lub procesja na Kalwarję. Wnet diabli wzięli ten konkubinac sztuki z kuchnią. To co zostało, nie dotrzymało pola pierwszym usiłowaniom. Została jadtodajnia z przystawkami „artystycznymi”, niedawno polejona przez Z.A.P., gatunek we Lwowie, nieznan — i „teatrzyk”, który w formie i treści niczem nie jest odrębnym od teatru wogóle.

Ody dziś zmarł ojciec dziecka, które sam przeżył, niech każdy, kto śpiewał razem z artystami sceny jego „chajsms”, słysząc, że „zabrzącała śmierci kosa — zapalił papierosa”. (Ica)

Z Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Doniosłość rozpostarcia jak najbardziej szerokiej opieki kulturalno-oświatowej wśród pracowników kolei państwowych, przez stworzenie bibliotek, czytelnia czasopism, wygłaszanie odczytów i wykładów, organizowanie kursów dokształcających oraz fachowych przy pomocy kwalifikowanych sił, tworzenie burs i ochronek, popieranie istniejących i uruchomienie nowych kolonij wakacyjnych — spowodowały grono pracowników kolejowych do zawiązania kolejowego TSL. na razie we Lwowie. — Wobec życiowego stanowiska Prezydjum Dyrekcji lwowskiej z p. prezesem

Barwiczem na czele, należy się spodziewać szybkiego rozwoju Koła, które — jak TSL. wogóle — stojąc na platformie ściśle apolitycznej, powinno zgromadzić w łonie swoim wszystkich kolejowców bez względu na zapatrywania polityczne. — Jak nas informują, przyrzekło Prezydjum Dyrekcji tworzącemu się Kołu TSL. pomieszczenie w jednym z budynków kolejowych, który to czyn obywatelski ze szczególnem uznaniem podkreślić należy. — Z naszej strony życzymy inicjatorom tej wzniosłej myśli, jakoteż całemu Kołu serdeczne „Szczęść Boże” do zbożnej pracy.

NEKROLOGJA.

†

Michał Kozakiewicz

em. radca Sądu zmarł po długiej i ciężkiej chorobie, zaopatrzony św. Sakramentami 16. grudnia 1922, przeżywszy 83 lat o czem krewnych i znajomych zawiadamia córka z rodziną.

†

Dr. Józef Gracka

zastępa naczelnego lekarza Dyrekcji kol. Państw.

zmarł dnia 15. stycznia 1923 r. w 60 r. życia.

Pogrzeb odbędzie się dnia 17. stycznia br. o godz. 2-iej popoł., z domu żałoby przy ul. Asnyka l. 15.

Żona, dzieci i wnuki.

Przez szkło powiększające.**NIEBEZPIECZNY WYNALAZEK.**

Dr. Leon Jacobsohn zademonstrował niedawno na posiedzeniu berlińskiego towarzystwa medycznego aparat wielkości dwu tomów leksykonu Meyera, zapomocą którego można w sali słyszeć bicie serca u pacjenta, Złośliwy ten przyrząd jeszcze nie ma patentu, ani też ani razu nie był w pasku, a już potrafi każde uderzenie serca powiększyć tysiąc razy. Trzymający słuchawkę, ma takie wrażenie, jakgdyby lokator z drugiego piętra naprawiał po dwunastej w nocy łóżko, które uległo tajemniczej katastrofie.

Jakże tu żyć wśród takich aparatów! Wyobraźcie sobie, że idziecie do lekarza zbadać serce. Lekarz przykłada aparat, mruga oczami, a potem pokazuje cennik. Wy się tłumaczycie, że obecne stosunki nie pozwalają wam na to, by jego naukę i pracę wynagrodzić należycie, a lekarz lakonicznie odpowiada:

„Panie, słyszałem szelest 300 pańskich dziesięciotysiączek w portfelu”. K.

SPORT.

„Sport” nr. 40. Zmieniony zewnętrznie w dwutygodnik, wewnętrznie „Sport” się nie zmienił. Ostatni numer zawiera następujące artykuły: Dr. M. Orłowicz: „Rogoroczny sezon sportów zimowych w Europie”. Kroniki: myśliwską i narcisarską. Sprawozdania z pobytu „Cracovii” w Paryżu i inne. Zwraca uwagę bardzo ciekawy artykuł kpt. J. Barana: „Przegląd międzynarodowych sił lekkoatletycznych po Olimpiadzie 1920 r., zestawiający rekordy światowe dotychczasowe.

„Sport” wychodząc już drugi rok jako dorobek trwały przyniósł nam rocznik swój za rok 1922. — stanowiący pierwszorzędną zbiór wiadomości dla każdego sportowca. Rocznik ten w cenie 10.000 mk. nabyć można w Redakcji „Sportu”, ul. Zimorowicza 5. R. W. H.

OGŁOSZENIA.

Kompletne urządzenie do fabrykacji cegieł wapiennych korzystnie natychmiast do sprzedania. Zgłoszenia do „PAR” Filja Toruń, Szeroka 46. pod nr. 1000. 1808

Okazja najładniejsza kamienica 3 piętrowa zaraz do sprzedania wiadomość Grunwaldzka 1. od 3-5. Geyer.

Niebywałem powodzeniem cieszy się jeden z najlepszych obrazów wytwórni polskiej „Sfinks” p. t.

Tajemnica rzystanku tranwa owego Początek o godz. 3^{1/2}, popol.

„APOLLO”

DWIE SIEROTY.....? (Orphans of the Storm)

WIELKA WYSPRZEDAŻ RESZTEK

Przez czas ograniczony wysyłamy każdemu po otrzymaniu adresu pocztą bez zadatku eleg. nckl. modny garnitur z trwałego materiału, we wszystkich najnowszych kolorach.

Cena 60,000 mk., gat. II. 75000, gat. III. 90,000, z dobrego wykwiutnego materiału mk. 120,000.

Palta jesionki z dobrych zimowych materiałów, fasony ostatniej mody, cena mk. 60,000, gatunek II. 80,000, gatunek III. — 95,000, gatunek IV. — 120,000.

Kurtki myśliwskie na waciu gat. I. — 40,000, gatunek II. 45,000, gatunek III. — 50,000 mk.

Spodnie gotowe gatunek I. — 12,500, gat. II. — 17,000, gatunek III. — 23,000, gat. IV. — 27,000 mk., do ubrań wizytowych gat. I. — 18,000, gat. II. — 27,000, gat. III. — 35,000.

Suknie szwiotowe we wszystkich kolorach ostatniej mody, w najlepszym gatunku, podług ostatnich wzorów, gatunek I. — 24,000, gatunek II. — 27,500, gatunek III. — 30,000.

Suknie jedwabne trykotinowe z najlepszej jedwabnej trykotiny mk. 55000
Gatunek II, z haftem 60000

Resztki na ubrania i kostjomy.

Resztki nasze nadają się na śliczne męskie ubrania, kostjomy damskie. Resztki są z materiałów ubraniowych pierwszorzędných fabryk, pełnej szerokości we wszystkich kolorach, czysto-wełniane.

Ze sztuki było u nas sprzedawane:

dawniej za 3 metry	obecnie za 3 metry
GATUNEK I. 50000	39000
II. 60000	48000
III. 69000	57000
IV. 79000	66000
V. 96000	84000

Na żądanie Klienta dodajemy pełen komplet podszewki za 18000, wyższy gatunek 21000, najwyższy gatunek 25000

Szwioty damskie najlepszego wyrobu, podwójnej szerokości, we wszystkich kolorach mk. 7500 za metr, wyższy gatunek 8500 mk.

Trykotina jedwabna 180 cm. szerokości, we wszystkich kolorach, odcięte na bluzkę 20 000, na całą suknię 45.000.

Polecamy na czarne lub granatowe ubranie bostony po starych cenach
Gat. I. — 18000, gat. II. — 25400, gat. III. — 31500, gat. IV. — 40000 za mtr.

Dział bielizniany:

Koszule męskie

Gotowe dzienne letnia z dobrego zefiru, modne desenie z mankietami i kołnierzykami, cena za sztukę 12500 z francuskiego zefiru	16000
Pikowe białe do fraka	20000
Gotowe koszule nocne	10500
Kalesony białe z najlepszego gatunku	8000
elegancko wykończone	11000
„Szwajcarskie” batyst koszuie damskie z koronkami i wstawkami	11000
Spódniczki (halki) batystowe z koronkami	9000
Reform damskie białe, czarne, kolorowe	6000
Pończochy d. mskie	od 2000 do 4000
Skarpetki nadzwyczaj trwałe	od 2000 do 4000
Obrusy białe w desenie duże na 6 osób	od 17000 do 20000
Ręczniki wafłowe trwałe w praniu	od 3600 do 4000
Prześcieradła (roz. 2 mtr.) szerok. natural. wyższ. gat.	od 15000 do 18000
Kapy na łóżka pikowe, kolorowe w desenie	od 18000 do 25000
Kołdry watowe, kryte satyną, na białej wełnianej waciu największych rozmiarów	od 60000
w lepszym gatunku	od 60000—100000
Kołdry pluszowe czysto wełniane, deseń, puszyste i ciepłe	od 30000 do 50000
Canastki najmodniej. kraty, różne desenie, wyższego gat.	od 10000 do 15000
większe rozmiary, wełniane	od 13000 do 20000
wełniane w najlepszym gatunku	20000
Chustki wełn. zimowe, duże, puszyste w śliczne desenie	od 25000 do 45000
Chusteczki szwajcarskiej weby, za tuzin	od 12000 do 16000
Włotno białe na bieliznę za metr	od 4500 do 4800
Sztuczki po 17 mtr.	od 68000 do 75000
Fiancele francuskie	od 3200 do 3800
Macepolamy białe, pełnej szerokości	od 4200 do 4500
Zefiry zagraniczne na koszule	od 3500 do 6000
Surówka (metka) biała i kremowa	od 3100 do 3500
Dymka biała na kalesony	od 3700 do 4500
Cajgi różne	od 3800 do 4500
Na wyspy i poszwy	od 3900 do 4800
Koszulki trykot. męskie lub damsk.	od 10000 do 12000
Kaleony trykot. męsk lub damsk.	od 10000 do 12000
Garnitur trykotowy męski	od 20000 do 25000

Bez ryzyka! Jeśli coś się niepodoba, to przyjmujemy z powrotem i zwracamy natychmiast pieniądze. Zamówienia wysyłamy pocztą na naszą odpowiedzialność za zaliczeniem t. j. płaci się przy odbiorze towaru, można bez zadatku. Opakowanie i koszt przesyłki na rachunek zamawiającego koszt przesyłki 2000 do 5000 w zależności od wagi przesyłki. 2113

Prosimy o wskazanie dokładnego adresu i adresować bezpośrednio

DO WARSZAWSKIEGO SKŁADU FABRYCZNEGO

WARSZAWSKA KONKURENCJA

Warszawa ul. Zielna Nr. 51. (róg Królewskiej).

LOKOMOTYWA

bezogniowa, szerokotorowa, fabrykat firmy Orenstein & Koppel wybudowana w roku 1912, w zupełnie dobrym stanie od 6 lat nieuruchomiona do sprzedania.

3143

Wiadomość w fabryce cementu „Szczakowa”

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VI.

L. dz. 219|Pob.|Tjn.

Obwieszczenie.

W związku z akcją rejestracji rezerwistów zezwoliło M. S. Wojsk. Dep. X. Spraw Poborowych, rozp. L. 6590|Pob. z dnia 28. grudnia 1922 r. na powołanie do tej akcji szereg. rezerw. roczn. 1883 — 1892 włącznie, jako siły pisarskie na okres czasu około 10-ciu tygodni.

Powołanie tych pisarzy skuteczną P. K. U. lecz tylko tych rezerwistów, którzy do tej służby zgłoszą się OCHOTNICZO.

Ci szeregowi rezerwy otrzymają normalne uposażenie szeregowych, dietyienne, oraz zakwaterowanie i ewentualne umundurowanie.

Pisarzom ochotnikom, pełniącym tę funkcję na terenie tej samej gm. w, której zamieszkują, nie wydaje się umundurowania.

Czas przybywania w tej służbie, będzie im zaliczany jako jedno ćwiczenie w rezerwie i odnotowane przy zwolnieniu w i.h. ks.ą cz. kach wojskowy h.

Zgłaszać się należy w najbliższej P. K. U. najpóźniej do dnia 20. stycznia br.

Zgłaszający się ochotniczy pisarze, podlegają na równi z innymi tej stracji i kontroli. — Przyjmowanie ochotniczych zgłoszeń, rozpoczyna P. U. natychmiast.

Lwów, dnia 8. stycznia 1923.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. VI.

3141

JĘDRZEJEWSKI. Gen. dywizji.

Nauka i wychowanie

WPISY

na nowe oddziały kursów dla dorosłych: hard'owe, banaowe i stenografij. polskiej — ranne, popołudniowe i wieczorne (wyjątkowo kurs od 8—10 wiecz.) przyjmują jeszcze do 30-go stycznia br. od 10—12 i od 5—8. — Konces. P. akt.

Kursy Księgowości
Z. OLSZEWSKIEGO
Lwów, Kurkowa 38
Ilość miejsc ograniczona.
Dla zamiejscowych system korespondencyjny. 3152

Kupno i sprzedaż.

Kwartet lub trio pierwszorzędne poszukujemy. Oferty Hotel pod Orłem Bydgoszcz. 1343

Walce i kamienie młyńskie poleca M. Steinhaus Lwów Krasickich 18 A. 3090

Różne.

Możeby jakaś litościwa osoba z lepszej sfery, łóżko podarowała biednej osobie Zgłoszenia do administracji „Biedna”. 3148

Kamienica II-piętrowa
o 55 ubikacjach z komfortem
natychmiast do sprzedania.

Blizsze pod „Wolne mieszkanie we Lwowie”

Każdy, komu zależy na zwycięstwie idei ludowej powinien przynajmniej raz w miesiącu czytać „POLITYKA”

„POLITYKA”

redaktor naczelny poseł JAN DĄBSKI
Prenumeratę w kwocie 3.000 mkp. do końca b. r. przyjmuje Administracja „POLITYKI”, Warszawa ul. Świętokrzyska 17.

Prenumeratę wpłacać można we wszystkich urzędach pocztowych na konto czekowe P.K.O. nr. 5140
Nowi prenumeratorzy otrzymują bez jakiegokolwiek dopłaty wszystkie numery poprzednie.

U W A G A ! Ukaże się czwarty numer „POLITYKI”

Odpowiedzialny, redaktor: Tadeusz Stroniski.

GARNITURY KLUBOWE, 1907, otomany, sofki, materace, poleca oraz przyjmuje wszelkie przeróbki MACHAŁSKI ZYGMUNT, Lwów, Sapielki 41.

Artur Smutny, stoliciel fortepianów, Chmielowskiego 5, przyjmuje strojenia i reparacje. 3151